वयोऽथ छन्दो वयसा च क्येनांश्छन्दसा च परिगत्यात्मन्नधत्तात्मन्नकुरुत तथैवै-
नानयमेतद्वयसा चैव छन्दसा च परिगत्यात्मन्धत्तऽआत्मन्कुरुते ॥१६॥ स एष प-
शुर्यदग्निः । सोऽत्रैव सर्वः कृत्स्नः संस्कृतस्तस्य याः पुरस्तादुपदधाति शिरोऽस्य
ता अथ या दक्षिणतश्चोत्तरतश्च स आत्माथ याः पश्चात्तत्पुच्छम् ॥१७॥ स वै पु-
रस्तादेवाग्रऽउपदधाति । शिरो हि प्रथमं जायमानस्य जायतेऽथ दक्षिणत उप-
धायोत्तरत उपदधाति सार्धमयमात्मा जायाताऽइत्यथ पश्चात्पुच्छꣳ क्यत्ततो जाय-
मानस्य जायते ॥१८॥ तद्यानि वर्षिष्ठानि छन्दाꣳसि । ये स्थविष्ठाः पशवस्तान्म-
ध्यऽउपदधाति मध्यं तत्प्रति पशुं वरिष्ठं करोति तस्मान्मध्यं प्रति पशुर्वरिष्ठोऽथ
ये वीर्यवत्तमाः पशवस्तान्दक्षिणत उपदधाति दक्षिणं तदर्धं पशोर्वीर्यवत्तरं क-
रोति तस्माद्दक्षिणोऽर्धः पशोर्वीर्यवत्तरः ॥१९॥ पूर्वार्धं च जघनार्धं चाणिष्ठौ क-
रोति । यद्ध्यामूश्चतस्रस्तेनैना अणिष्ठा अथ यदिह ह्रसिष्ठान्पशूनुपदधाति तेनो
ऽएता अणिष्ठाः पूर्वार्धं च तज्जघनार्धं च पशोरणिष्ठौ करोति तस्मात्पूर्वार्धश्च
जघनार्धश्च पशोरणिष्ठौ तस्मात्पूर्वार्धेन च जघनार्धेन च पशुरुच्च तिष्ठति सं च
विशत्यथ लोकम्पृणोऽउपदधात्यस्याꣳ स्रक्त्यां तयोरुपरि बन्धुः पुरीषं निवपति
तस्योपरि बन्धुः ॥२०॥ ब्राह्मणम् ॥८ [२. ४.] ॥ द्वितीयोऽध्यायः [५०.] ॥ ॥

तृतीयां चितिमुपदधाति । एतद्वै देवा द्वितीयां चितिं चित्वा समारोहन्यद्ऊर्ध्वं
पृथिव्या अर्वाचीनमन्तरिक्षात्तदेव तत्संस्कृत्य समारोहन् ॥१॥ तेऽब्रुवन् । चेत-
यध्वमिति चितिमिष्टेति वाव तदब्रुवन्नित ऊर्ध्वमिष्टेति ते चेतयमाना अन्तरि-
क्षमेव बृहतीं तृतीयां चितिमपश्यंस्तेभ्य एष लोकोऽछन्दयत् ॥२॥ तऽइन्द्राग्नी
ऽअब्रुवन् । युवं न इमां तृतीयां चितिमुपधत्तमिति किं नौ ततो भविष्यतीति
युवमेव नः श्रेष्ठौ भविष्यथ इति तथेति तेभ्य एतामिन्द्राग्नी तृतीयां चितिमुपा-
धत्तां तस्मादाहुरिन्द्राग्नीऽएव देवानाꣳ श्रेष्ठाविति ॥३॥ स वाऽइन्द्राग्निभ्यामुप-